

Algebra 3

Hugo Trebše (hugo.trebse@gmail.com)

28. oktober 2024

Algebra is the offer made by the devil to the mathematician. The devil says:

»I will give you this powerful machine, it will answer any question you like.

All you need to do is give me your soul: give up geometry and you will have this marvelous machine.«

Michael Atiyah

Kazalo

1	Ponovitev Algebre 2	3
2	Razpadna polja	4
2.1	Polja s karakteristiko 0	5
3	Galoisova teorija	6
3.1	Pregled Galoisove teorije	6
3.2	Legitimizacija Galoisove teorije	8
3.3	Vaje	12
3.3.1	Drugi pregled Galoisove teorije	13
3.3.2	Kaj se zgodi, če razširitev ni Galoisova?	14
	Literatura	15

1 Ponovitev Algebre 2

Definicija 1.1

Naj bo $\mathbb{F} \subseteq \mathbb{K}$

- $a \in \mathbb{K}$ je algebraičen nad \mathbb{F} , če je ničla nekega polinoma iz $\mathbb{F}[X]$.
- \mathbb{K} je algebraična razširitev \mathbb{F} , če so vsi elementi \mathbb{K} algebraični nad \mathbb{F} .
- \mathbb{K} je končna razširitev \mathbb{F} , natanko tedaj, ko je \mathbb{K} končnodimenzijski vektorski prostor nad \mathbb{F} .

Trditev 1.2

- $\mathbb{F} \subseteq \mathbb{L} \subseteq \mathbb{K}$. Če je $[\mathbb{L} : \mathbb{F}], [\mathbb{K} : \mathbb{L}] < \infty$, potem je $[\mathbb{K} : \mathbb{F}] < \infty$ ter velja

$$[\mathbb{K} : \mathbb{F}] = [\mathbb{K} : \mathbb{L}][\mathbb{L} : \mathbb{F}].$$

Izrek 1.3: Boreico

Kvadratni koreni različnih naravnih števil, ki niso deljiva s kvadrati naravnih števil, so linearno neodvisni nad \mathbb{Q} .

Naloga 1.4

Naj sta a, b algebraična nad \mathbb{F} , ter $[\mathbb{F}(a) : \mathbb{F}]$ tuj $[\mathbb{F}(b) : \mathbb{F}]$. Potem je

$$[\mathbb{F}(a, b) : \mathbb{F}] = [\mathbb{F}(a) : \mathbb{F}][\mathbb{F}(b) : \mathbb{F}].$$

Oris dokaza. Očitno $[\mathbb{F}(a) : \mathbb{F}]$ deli $[\mathbb{F}(a, b) : \mathbb{F}]$, enako za b , sledi, da je $[\mathbb{F}(a, b) : \mathbb{F}] = c \cdot [\mathbb{F}(a) : \mathbb{F}][\mathbb{F}(b) : \mathbb{F}]$. Obenem je tudi $[\mathbb{F}(a, b) : \mathbb{F}(a)] \leq [\mathbb{F}(b) : \mathbb{F}]$, po opazovanju minimalnega polinoma b nad \mathbb{F} in nad $\mathbb{F}(a)$. \square

Naloga 1.5

Poišči razpadno polje $x^5 - 2$.

Oris dokaza. Trivialno je razpadno polje $\mathbb{Q}(\sqrt[5]{2}, e^{\frac{2i\pi}{5}})$. Ker je $[\mathbb{Q}(e^{\frac{2i\pi}{5}}) : \mathbb{Q}] = 4$ in $[\mathbb{Q}(\sqrt[5]{2}) : \mathbb{Q}] = 5$ je stopnja razpadnega polja nad \mathbb{Q} enaka 20. \square

Naloga 1.6

V \mathbb{Z}_p ne velja izrek o primitivnem elementu: Pokaži, da razširitev $\mathbb{Z}_p(x, y)/\mathbb{Z}_p(X^p, Y^p)$ ni primitivna.

2 Razpadna polja

Izrek 2.1

Za vsako polje \mathbb{F} in nerazcepen polinom $p \in \mathbb{F}[X]$ obstaja razširitev \mathbb{F} , ki jo imenujmo \mathbb{K} , da je za nek $a \in \mathbb{K}$ velja $p(a) = 0$.

Oris dokaza. $\mathbb{K} \cong \mathbb{F}[X]/\langle p(x) \rangle$. Očitno vsebuje podpolje izomorfnost \mathbb{F} , element $x + \langle p(x) \rangle$ pa je ničla p . \square

Definicija 2.2

Razpadno polje polinoma $p \in \mathbb{F}[X]$ je najmanjše polje, ki vsebuje \mathbb{F} kot podpolje, ter v njem $p(x)$ razpade na linearne faktorje.

Definicija 2.3

Polje \mathbb{F} je *algebraično zaprto*, če je razpadno polje vsakega polinoma $\mathbb{F}[X]$ enako \mathbb{K} . *Algebraično zaprtje* polja \mathbb{F} je polje \mathbb{K} , ki je algebraično nad \mathbb{F} in je algebraično zaprto.

Izrek 2.4

Do izomorfizma natančno obstaja samo eno razpadno polje.

Oris dokaza. Beležimo dve opombi:

Opomba 1: Če je φ izomorfizem polj \mathbb{F} in \mathbb{F}' , ga lahko razširimo do izomorfizma med $\mathbb{F}[X]$ in $\mathbb{F}'[X]$. Nerazcepni polinomi $\mathbb{F}[X]$ in $\mathbb{F}'[X]$ na trivialen način sovpadajo.

Opomba 2: Če je $a \in \mathbb{K}$ ničla nerazcepnega polinoma $p(X) \in \mathbb{F}[X]$, potem obstaja izomorfizem polj $\bar{\varepsilon}$, ki slika iz $\mathbb{F}[X]/\langle p(X) \rangle$ v $\mathbb{F}(a)$, ter je $\bar{\varepsilon}(X + \langle p(X) \rangle) = a$ in $\bar{\varepsilon}(\lambda + \langle p(X) \rangle) = \lambda$.

Če je $\varphi : \mathbb{F} \rightarrow \mathbb{F}'$ izomorfizem in a ničla nerazcepnega polinoma $p(X)$ ter a' ničla $p_\varphi(X)$, potem lahko φ na enoličen način razširimo do izomorfizma med $\mathbb{F}(a)$ in $\mathbb{F}'(a')$. Enoličnost je očitna. Definiramo lahko $\tilde{\varphi}$ kot naravni izomorfizem med $\mathbb{F}[X]/\langle p(X) \rangle$ in $\mathbb{F}'[X]/\langle p_\varphi(X) \rangle$, ki kot kompozitum ostalih dokazanih izomorfizmov implicira izomorfnoost $\mathbb{F}(a)$ in $\mathbb{F}'(a')$. Dobra definiranost $\tilde{\varphi}$ je očitna. \square

2.1 Polja s karakteristiko 0

Lema 2.5

Naj bo \mathbb{F} polje s karakteristiko 0. Potem ima vsak nerazcepen polinom nad \mathbb{F} v vsaki razširitvi same enostavne ničle.

Oris dokaza. $\gcd(f(X), f'(X))$ je polinom v $\mathbb{F}[X]$, ki je nekonstanten in neničelen ter deli $f(X)$. \square

Izrek 2.6

Naj bo \mathbb{F} polje s karakteristiko 0, ter naj bo $f(X) \in \mathbb{F}[X]$ nekonstanten polinom. Naj bo \mathbb{K} razpadno polje f , $\varphi : \mathbb{F} \rightarrow \mathbb{F}'$ izomorfizem polj ter \mathbb{K}' razpadno polje $f_\varphi(X)$ nad $\mathbb{F}'[X]$. Potem obstaja natanko $[\mathbb{K} : \mathbb{F}]$ razširitev izomorfizmov φ na izomorfizem med \mathbb{K} in \mathbb{K}' .

Opazimo, da smo izreke zapisali v obliki razširitev izomorfizmov, ne pa v obliki razširitev polj (najpogosteje nas bo zanimalo le $\varphi = id_{\mathbb{F}}$). Če bi trditve zapisali na ta način, bi se dokazi otežili, saj bi s tem ošibili indukcijsko predpostavko.

Definicija 2.7

Razširitev polja \mathbb{F} je *enostavna*, če je $K = \mathbb{F}(a)$ za nek $a \in \mathbb{K}$. a tedaj imenujemo *primitivni element*.

Izrek 2.8: Izrek o primitivnem elementu

Vsaka končna razširitev polja s karakteristiko 0 je enostavna.

Oris dokaza. Zadosti pokazati, da če je $\mathbb{K} = \mathbb{F}(b, c)$, potem obstaja a , da je $\mathbb{K} = \mathbb{F}(a)$. b, c sta algebraična, saj je razširitev končna, zaporedoma imata minimalna polinoma $p(X)$ ter $q(X)$ nad \mathbb{F} . Naj bo \mathbb{K}_1 razširitev \mathbb{K} , v katerem $p(X)$ in $q(X)$ razpadeta. $b = b_1, \dots, b_r$ naj bodo ničle $p(X)$ ter $c = c_1, \dots, c_s$ ničle $q(X)$. Izberemo $\lambda \in \mathbb{F}$, ki ni enak $\frac{b_j - b}{c - c_k}$. Trdimo, da je $a = b + \lambda \cdot c$. Očitno je $\mathbb{F}(a) \subseteq \mathbb{F}(b, c)$. Uvedimo $f(X) = p(a - \lambda X) \in \mathbb{F}(a)[X]$, velja $f(c) = 0$. Naj bo $\tilde{q}(X)$ minimalni polinom c nad $\mathbb{F}(a)$. Če bi bil $\tilde{q}(c_k) = 0$ za $k \neq 1$ bi bil $f(c_k) = 0 \implies p(a - \lambda c_k) = 0$, kar je nemogoče, po naši izbiri λ . Ker ima \tilde{q} eno samo ničlo ter ima zgolj enostavne ničle pa je $\mathbb{F}(c) \subseteq \mathbb{F}(a)$, kar je bilo treba pokazati. \square

3 Galoisova teorija

Dani sta polji \mathbb{F} in \mathbb{K} , zanimala pa nas bodo »vmesna« polja \mathbb{L} , kjer je $\mathbb{F} \subseteq \mathbb{L} \subseteq \mathbb{K}$.

Te bomo analizirali z opazovanjem grup avtomorfizmov polja \mathbb{K} , ki fiksirajo \mathbb{F} . Ponovno opomnimo, da bomo opazovali le tiste avtomorfizme, za katere je restrikcija na \mathbb{F} identiteta. Da je ta množica grupa je očitno.

Naj bo G množica avtomorfizmov \mathbb{K} , ki fiksirajo \mathbb{F} ter \mathcal{G} množica podgrup grupe G . \mathcal{G} bomo povezali s \mathcal{F} - množico vmesnih polj med \mathbb{F} in \mathbb{K} . Taka povezava je koristna, saj znamo o grupah povedati mnogo več kot o poljih, zato lahko vprašanja o poljih prevedemo na vprašanja o grupah, jih v grupah rešimo, ter odgovorimo na začetno vprašanje.

Najprej brez dokaza navedemo ključne trditve ter obravnavamo nekaj primerov.

3.1 Pregled Galoisove teorije

Primer 3.1

Naj bo $\mathbb{F} = \mathbb{R}$ ter $\mathbb{K} = \mathbb{C}$. Denimo, da bi obstajalo vmesno polje \mathbb{L} med \mathbb{R} in \mathbb{C} . Bodisi protislovje po stopnjah razširitev, bodisi ugotovimo, da če je $\ell \in \mathbb{L}$, potem je $\ell - \Re(\ell) \in \mathbb{L}$, posledično je $i \in \mathbb{L}$, sledi $\mathbb{L} = \mathbb{C}$, ali pa $\mathbb{L} = \mathbb{R}$, če so vsi elementi \mathbb{L} realni.

Kaj pa vemo o avtomorfizmih \mathbb{C} , ki fiksirajo \mathbb{R} ? Očitno je $\sigma(z) = \bar{z} \in G$. Ker velja $i^2 + 1 = 0$ je $\sigma'(i)^2 + \sigma'(1) = 0 \implies \sigma'(i)^2 = -1$, posledično je $\sigma'(i) \in \{-i, i\}$. Sledi, da je $\sigma' \in \{\text{id}, \cdot\}$.

Trditev 3.2

Za razširitev \mathbb{K} polja \mathbb{F} so ekvivalentni naslednji pogoji. Če velja eden izmed naslednjih pogojev je razširitev *Galoisova*.

- K je razpadno polje nekega polinoma iz $\mathbb{F}[X]$.
- Če ima nerazcepen polinom $p(X) \in \mathbb{F}[X]$ neko ničlo v \mathbb{K} , potem p razpade v \mathbb{K} .
- $|G| = [\mathbb{K} : \mathbb{F}]$.

Primer 3.3

Naj bo $\mathbb{F} = \mathbb{Q}$ ter $\mathbb{K} = \mathbb{Q}(\sqrt{2})$. Z enostavnim razmislekom o stopnjah razširitve dobimo $\mathcal{F} = \{\mathbb{Q}, \mathbb{Q}(\sqrt{2})\}$. Ponovno vidimo, da je $G = \{1, \sigma\}$, kjer je $\sigma(a + \sqrt{2}b) = a - \sqrt{2}b$. Z uporabo enačbe $\sqrt{2}^2 - 2 = 0$ ugotovimo, da smo našli vse avtomorfizme, ki fiksirajo \mathbb{Q} .

Primer 3.4

Naj bo $\mathbb{F} = \mathbb{Q}$ ter $\mathbb{K} = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$. Ponovno je potrebno ugotoviti le kako generični avtomorfizem $\sigma \in G$ deluje na elementu $\sqrt[3]{2}$. Vemo, da je $\sqrt[3]{2}^3 - 2 = 0$, sledi, da je $\sigma(\sqrt[3]{2})^3 = 2$. Ker σ slika v $\mathbb{Q}(\sqrt[3]{2})$, v posebnem primeru v \mathbb{R} , pa obstaja le ena rešitev te enačbe, sledi, da je $\sigma = \text{id}$. Dobimo, da je $|G| = 1 = |\mathcal{G}|$, obenem pa je $\mathcal{F} = \{\mathbb{F}, \mathbb{K}, \dots\}$, kar se zdi v protislovju z zgornjo trditvijo. Seveda to ni protislovje, le ugotovili smo, da tudi prvi dve točki ne moreta veljati.

Definicija 3.5

Za vsak $H \in \mathcal{G}$ definirajmo *polje fiksni točk podgrupe* H

$$\mathbb{K}^H = \{x \in \mathbb{K} \mid \sigma(x) = x \ \forall \sigma \in H\}$$

Opazimo, da je

$$\mathbb{K}^G = \mathbb{F} \text{ ter } \mathbb{K}^{\{1\}} = \mathbb{K}.$$

Trditev 3.6

- Preslikava $H \rightarrow \mathbb{K}^H$ je bijekcija iz \mathcal{G} v \mathbb{F} .
- $H \leq H'$ natanko tedaj, ko je $\mathbb{K}^{H'} \subseteq \mathbb{K}^H$
- $|H| = [\mathbb{K} : \mathbb{K}^H]$.

Primer 3.7

Naj bo $\mathbb{F} = \mathbb{Q}$ in $\mathbb{K} = \mathbb{Q}(\sqrt{2}, \sqrt{3})$. Mar je \mathbb{K} Galoisova razširitev? Seveda je K razpadno polje $(X^2 - 2)(X^2 - 3) \in \mathbb{Q}[X]$. Sledi, da je $[\mathbb{K} : \mathbb{F}] = 4$, štiri podpolja pa so generirana z $1, \sqrt{2}, \sqrt{3}, \sqrt{6}$. Vidimo, da je $\sigma(\sqrt{2})^2 = 2$ ter $\sigma(\sqrt{3})^2 = 3$, kar poda le 4 možnosti za avtomorfizem σ , sledi $|G| = 4$. Ker imajo vsi avtomorfizmi red 2 je $G \cong \mathbb{Z}_2 \oplus \mathbb{Z}_2$.

Primer 3.8

Naj bo $\mathbb{F} = \mathbb{Q}$ ter za $\omega \in \mathbb{C} \setminus \mathbb{R}$, ki zadošča $\omega^3 = 1$ naj bo $\mathbb{K} = \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}, \omega)$. K je razpadno polje polinoma $X^3 - 2$. Velja, da je $[K : \mathbb{F}] = 6$, zato pričakujemo, da je $|G| = 6$. Minimalni polinom ω je $X^2 + X + 1$. Seveda velja, da je vsak avtomorfizem, ki fiksira \mathbb{F} , določen s svojimi vrednostmi na $\sqrt[3]{2}$ ter ω . Izberemo bazo $1, \sqrt[3]{2}, \sqrt[3]{4}, \omega, \sqrt[3]{2}\omega, \sqrt[3]{4}\omega$, da je ta množica baza preverimo na standarden način, upoštevajoč, da je koeficient ω kot kompleksnega števila nujno 0.

Vemo, da je $\sigma(\sqrt[3]{2})^3 = 2$ ter, da je $\sigma(\omega)^3 = 1$, za sliko vsakega izmed $\sqrt[3]{2}$ in ω imamo tri možnosti za sliko. Opazimo lahko, da avtomorfizem σ , ki fiksira ω in slika $\sqrt[3]{2}$ v $\sqrt[3]{2}\omega$ ne komutira z avtomorfizmom ρ , ki fiksira $\sqrt[3]{2}$ ter slika ω v $\sqrt[3]{2}\omega$. Ker je G nekomutativna in reda 6 je izomorfna S_3 .

Podgrupa S_3 s 3 elementi je A_3 , sledi, da to generira σ . Ostale podgrupe generirajo transpozicije, namreč $\sigma, \sigma \cdot \rho$ ter $\sigma \cdot \rho^2$.

Izrek 3.9

$H \trianglelefteq G$ natanko tedaj, ko je \mathbb{K}^H Galoisova razširitev \mathbb{F} in je $G/H \cong \text{Aut}(\mathbb{K}^H/\mathbb{F})$.

3.2 Legitimizacija Galoisove teorije

Naj bo \mathbb{F} podpolje \mathbb{K} . $\text{Aut}(\mathbb{K}/\mathbb{F})$ naj bo grupa avtomorfizmov \mathbb{K} , ki fiksirajo \mathbb{F} . Pogosto bomo $\text{Aut}(\mathbb{K}/\mathbb{F})$ označevali z G .

Lema 3.10

Če je $\sigma \in \text{Aut}(\mathbb{K}/\mathbb{F})$ in je $a \in \mathbb{K}$ ničla $f(X) \in \mathbb{F}[X]$, potem je $\sigma(a)$ ničla $f(X)$.

Avtomorfizmi, ki fiksirajo bazno polje, tako permutirajo ničle polinomov.

Po izreku o primitivnem elementu lahko vsako končno razširitev \mathbb{K} polja \mathbb{F} zapišemo kot razširitev v elementu $a \in \mathbb{K}$. Vsak avtomorfizem je tako enolično določen z delovanjem na a . Naj bo $p(X)$ minimalni polinom a nad \mathbb{F} . Sledi, da vsak avtomorfizem, ki fiksira \mathbb{F} , le permutira ničle $p(X)$, zato je avtomorfizmov največ $\deg(p)$. Po eni izmed lemi iz prejšnjega predavanja (komutativni diagram) pa vemo, da je avtomorfizmov natanko $\deg(p(X)) = [\mathbb{K} : \mathbb{F}]$.

Trditev 3.11

Avtomorfizmov \mathbb{K} , ki fiksirajo \mathbb{F} je natanko $\deg(p)$, kjer je p minimalni polinom primitivnega elementa $\mathbb{K} : \mathbb{F}$, s koeficienti v \mathbb{F} .

Kot v prejšnjem podpoglavju definiramo za $H \leq G$ polje fiksni točk H kot

$$\mathbb{K}^H = \{x \in \mathbb{K} \mid \sigma(x) = x \forall \sigma \in H\}$$

Dve ključni lemi sta: (v obeh predpostavimo $\text{char}(\mathbb{F}) = 0$)

Lema 3.12

Naj bo $H \leq G$ ter $[\mathbb{K} : \mathbb{F}] < \infty$. Naj bo $a \in \mathbb{K}$ in naj bodo $a = a_1, \dots, a_m$ različni elementi množice $\{\sigma(a) \mid \sigma \in H\}$. Potem je

$$p(X) = (X - a_1) \dots (X - a_m) \text{ minimalni polinom } a \text{ nad } \mathbb{K}^H.$$

Oris dokaza. Preverimo, da ima p koeficiente v \mathbb{K}^H . Če je $p(X) = \sum_{i=0}^m \alpha_i X^i$, potem je $p_\rho(X) = \sum_{i=0}^m \rho(\alpha_i) X^i$. Vsak a_i je oblike $\sigma_i(a)$ za nek $\sigma_i \in H$. Sledi, da je $\rho(\alpha_i) \in \{\sigma(a) \mid \sigma \in H\}$, posledično ρ permutira to množico, saj je namreč injektiven. Sledi, da je $p_\rho(X) = p(X) \implies \rho(\alpha_i) = \alpha_i \implies \alpha_i \in \mathbb{K}^H$.

Naj bo $f(X) \in \mathbb{K}^H[X]$ tak, da je $f(a) = 0$, posledično so tudi vsi a_i ničle f . Sledi, da $p \mid f$. \square

Lema 3.13

$$|H| = [\mathbb{K} : \mathbb{K}^H] \text{ ter } [\mathbb{K} : \mathbb{F}] = |H| [\mathbb{K}^H : \mathbb{F}].$$

Oris dokaza. Treba je pokazati le prvo trditev. Naj bo $\mathbb{K} = \mathbb{F}(a)$, zato velja tudi $\mathbb{K} = \mathbb{K}^H(a)$. Sledi, da je $[\mathbb{K} : \mathbb{K}^H] = m = \deg(m_a(X))$, kjer je $m_a(X)$ minimalni polinom a nad \mathbb{K}^H . Po zgornji lemi je $m = |\{\sigma(a) \mid \sigma \in H\}| = |H|$, kjer zadnja enakost velja, ker različna avtomorfizma iz H elementa a , kot primitivnega elementa, ne morata preslikati v isti element. \square

Izrek 3.14

Naj bo $[\mathbb{K} : \mathbb{F}] < \infty$ ter $\text{char}(\mathbb{F}) = 0$. Naslednje trditve so ekvivalentne:

- $|\text{Aut}(\mathbb{K}/\mathbb{F})| = [\mathbb{K} : \mathbb{F}]$.
- $\mathbb{K}^{\text{Aut}(\mathbb{K}/\mathbb{F})} = \mathbb{F}$.
- Vsak nerazcepen polinom nad \mathbb{F} z ničlo v \mathbb{K} razpade v \mathbb{K} .
- \mathbb{K} je razpadno polje nekega nerazcepne polinoma iz $\mathbb{F}[X]$.
- \mathbb{K} je razpadno polje nekega polinoma iz $\mathbb{F}[X]$.

Dokaz. Označujmo $G = \text{Aut}(\mathbb{K}/\mathbb{F})$. Uporabimo drugo lemo v primeru $H = G$, sledi, da je $[\mathbb{K}^G : \mathbb{F}] = 1$, kar pokaže implikacijo.

Naj bo $p(X)$ minimalni polinom elementa $a \in \mathbb{K}$ nad \mathbb{F} . Po prvi lemi v primeru $H = G$ in upoštevajoč $\mathbb{K}^G = \mathbb{F}$ dobimo, da je $p(X) = \prod_{i=1}^m (X - \sigma_i(a))$, ter je $p(X) \in \mathbb{F}[X]$ ter so $\sigma_i(a) \in \mathbb{K}$.

Uporabimo izrek o primitivnem elementu, naj bo $\mathbb{K} = \mathbb{F}(a)$ ter $p(X)$ minimalni polinom a nad \mathbb{F} . $p(X)$ razpade na produkt linearnih faktorjev v $\mathbb{K}[X]$. \mathbb{K} je najmanjše polje v katerem razpade p , saj je \mathbb{K} najmanjše polje, ki vsebuje ničlo a .

Zadnja točka implicira prvo po izreku 2.1. \square

Če razširitev \mathbb{K} zadošča enemu izmed zgornjih pogojev jo imenujemo *Galoisova razširitev*. Tedaj označujemo $\text{Aut}(\mathbb{K}/\mathbb{F})$ tudi z $\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{F})$. Če je \mathbb{K} razpadno polje polinoma f , potem \mathbb{K} imenujemo tudi *Galoisova razširitev* polinoma f .

Opomba: Splošneje (zunaj karakteristike 0) Galoisovo razširitev vpeljemo preko pojma normalnosti in separabilnosti. Razširitev je *normalna*, če je algebraična in zadošča tretji točki zgornjega izreka Razširitev je *separabilna*, če je vsak nerazcepen polinom separabilen - ima vse ničle enostavne.

Opomba: \mathbb{K} naj bo Galoisova razširitev \mathbb{F} in \mathbb{L} vmesno polje. Potem je \mathbb{K} tudi Galoisova razširitev \mathbb{L} (saj je razpadno polje istega polinoma nad \mathbb{L} kot nad \mathbb{F}).

Izrek 3.15: Osnovni izrek Galoisove teorije

Naj bo \mathbb{K} Galoisova razširitev polja \mathbb{F} s karakteristiko 0. Označimo s \mathcal{F} množico vseh vmesnih polj med \mathbb{F} in \mathbb{K} ter naj bo \mathcal{G} množica vseh podgrup grupe $\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{F}) = G$.

- Preslikava $\alpha : \mathcal{G} \rightarrow \mathcal{F}$, kjer je

$$\alpha(H) = \mathbb{K}^H$$

je *bijektivna* in njena inverzna preslikava je $\beta : \mathcal{F} \rightarrow \mathcal{G}$, kjer je

$$\beta(\mathbb{L}) = \text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{L}).$$

- Če H ustreza \mathbb{L} : $\mathbb{L} = \mathbb{K}^H$ ali ekvivalentno $\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{L}) = H$, potem je

$$|H| = [\mathbb{K} : \mathbb{L}] \text{ ter } [G : H] = [\mathbb{L} : \mathbb{F}].$$

- Če H ustreza \mathbb{L} in H' ustreza \mathbb{L}' , potem je

$$H \subseteq H' \iff \mathbb{L}' \subseteq \mathbb{L}.$$

- Če H ustreza \mathbb{L} , potem je

$$H \trianglelefteq G \iff \mathbb{L} \text{ je Galoisova razširitev } \mathbb{F}.$$

Tedaj velja tudi

$$G/H \cong \text{Gal}(\mathbb{L}/\mathbb{F}).$$

Oris dokaza. $\alpha(\beta(\mathbb{L})) = \alpha(\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{L}))$ ter $\beta(\alpha(H)) = \text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{K}^H)$, želeli, bi pokazati $\mathbb{K}^{\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{L})} = \mathbb{L}$ in $\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{K}^H) = H$. Ker je \mathbb{K} Galoisova razširitev \mathbb{L} in zaradi druge točke izreka na prejšnji strani sledi prva enakost.

Očitno velja, da je $H \subseteq \text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{K}^H)$. Treba je dokazati le še, da imata grupi isti red. Po drugi lemi sledi, da je $|H| = [\mathbb{K} : \mathbb{L}]$ in po prvi točki izreka je $[\mathbb{K} : \mathbb{L}] = |\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{L})|$.

Prva enakost druge točke sledi po lemi 2. Druga enakost druge točke pa sledi po uporabi Lagrangevega izreka.

Pokažimo četrto točko. Naj H ustreza \mathbb{L} , $\mathbb{L} = \mathbb{K}^H$ in $H = \text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{L})$.

$$H \trianglelefteq G \iff \sigma^{-1}\rho\sigma \in H \forall \sigma \in H \wedge \forall \rho \in H.$$

Zato bi želeli pokazati, da je za vse $l \in \mathbb{L}$: $\rho(\sigma(l)) = \sigma(l)$, ker pa je $\mathbb{L} = \mathbb{K}^H$ pa je to ekvivalentno $\sigma(l) \in \mathbb{L}$, saj je $\sigma(l)$ fiksna točka ρ . Tako je $H \trianglelefteq G \iff \sigma(\mathbb{L}) \subseteq \mathbb{L} \iff \sigma(\mathbb{L}) = \mathbb{L}$, kjer zadnja ekvivalenca velja, ker je σ injektiven, ter ker je \mathbb{L} končno-dimenzionalen vektorski prostor nad \mathbb{F} . Definirajmo $\varphi : G \rightarrow \text{Aut}(\mathbb{L}/\mathbb{F}) \implies \phi(\sigma) = \sigma|_{\mathbb{L}}$. Ker je $G/\ker(\varphi) \cong \text{im}(\varphi)$. \square

3.3 Vaje

Naloga 3.16

Določi $\text{Aut}(\mathbb{R})$.

Oris dokaza. Vemo, da je $f(x) + f(y) = f(x) + f(y)$ ter $f(xy) = f(x)f(y)$. Vemo, da je f na \mathbb{Q} identiteta. Želimo pokazati zveznost f . Ker je $f(x^2) = f(x)^2$ hitro dobimo, da je $f(x) = f(y) + f(x - y) = f(y) + f(\sqrt{x - y})^2 > f(y)$ za $x > y$, f je tako monotona. Velja, da je $f(x) - f(a) = f(x - a) < f(q)$ za neko racionalno število q , za katero velja, da je $|x - a| < q$. Zveznost sledi. \square

Nauk: Relacija urejenosti lahko izrazimo *algebraično*:

$$x > y \iff \exists \lambda \in \mathbb{R} \ x - y = \lambda^2.$$

Naloga 3.17

Določi zvezne elemente $\text{Aut}(\mathbb{C})$.

Oris dokaza. f fiksira \mathbb{Q} . Ker je \mathbb{Q} gosta v \mathbb{R} sledi, da f fiksira tudi \mathbb{R} .
 $i^2 + 1 = 0 \implies f(i) \in \{i, -i\}$ \square

Nauk: Pri algebraičnih razširitvah iščemo minimalne polinome generatorjev razširitve, nato pa vemo, da avtomorfizem permutira ničle.

Kaj pa nezvezni elementi $\text{Aut}(\mathbb{C})$? Te konstruiramo s pomočjo izbire.

Splošna uporaba *Zornove leme* $\{(K, \pi) \mid \mathbb{F} \subseteq K \subseteq \mathbb{C}, \pi : \mathbb{K} \rightarrow \mathbb{C}\}$. Uvedemo delno urejenost: $(K, \pi) \subseteq (K', \pi') \iff K \subseteq K' \text{ ter } \pi'|_K = \pi$. Obstaja zgornja meja verige, zato imamo maksimum.

Pomnimo, da je \mathbb{K}/\mathbb{F} *Galoisova razširitev*, če je K razpadno polje nekega polinoma nad \mathbb{F} . V Galoisovi razširitvi vsak nerazcepen polinom nad \mathbb{F} , ki ima ničlo v \mathbb{K} , razpade v \mathbb{K} .

Naloga 3.18

Vsaka kvadratična razširitev \mathbb{K}/\mathbb{F} je Galoisova.

Oris dokaza. Po Vietu je vsota ničel v \mathbb{F} , če vsebuje eno seveda tudi drugo. \square

Naloga 3.19

Ali je $\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})/\mathbb{Q}$ Galoisova razširitev? Poišči $\text{Aut}(\mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})/\mathbb{Q})$.

Oris dokaza. Ako bi bila Galoisova bi vsebovala vse ničle polinoma $X^4 - 2$, kompleksnih ničel pa seveda ne vsebuje. Po klasičnem argumentu o permutaciji ničel dobimo, da sta edina avtomorfizma identiteta ter »konjugiranje«. \square

Naloga 3.20

Če sta \mathbb{K}/\mathbb{F} in \mathbb{L}/\mathbb{K} Galoisova, ali sledi, da je \mathbb{L}/\mathbb{F} Galoisova?

Oris dokaza. Vse kvadratične razširitve so Galoisove, pogledamo $\mathbb{Q} \subseteq \mathbb{Q}(\sqrt[3]{2}) \subseteq \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})$ \square

Naloga 3.21

Pokaži, da lahko Galoisovo grupo polinoma stopnje n vložimo v S_n .

Oris dokaza. Galoisova grupa polinoma je tu mišljena kot Galoisovo grupo razpadnega polja polinoma. Ničle oštevilčimo, nato imamo naravno vložitev. \square

3.3.1 Drugi pregled Galoisove teorije

Naj bo razširitev \mathbb{K}/\mathbb{F} Galoisova ter $G = \text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{F})$. Velja, da je $|G| = [\mathbb{K} : \mathbb{F}]$ ter obstaja bijektivna korespondenca med vmesnimi polji med \mathbb{K} in \mathbb{F} ter med podgrupami G . Korespondenca slika podgrupo v polje fiksnih točk avtomorfizmov te grupe. Če je eno izmed vmesnih polj Galoisova razširitev drugega vmesnega polja, potem je pripadajoča grupa edinka v grupi drugega podpolja (»normalne« razširitve ustrezajo »normalnim« podgrupam.)

Naloga 3.22

Naj bo $\mathbb{K} = \mathbb{F}(\sqrt{a}, \sqrt{b})$, kjer sta $a, b \in \mathbb{F}$ ter je $[\mathbb{K} : \mathbb{F}] = 4$. Pokaži, da je \mathbb{K}/\mathbb{F} Galoisova ter določi strukturo podpolj.

Oris dokaza. $f(X) = (X^2 - a)(X^2 - b)$ je polinom, katerega razpadno polje je \mathbb{K} . Sledi, da je razširitev Galoisova. Očitni so štirje kandidati za avtomorfizme, ker je razširitev Galoisova in ker je $[\mathbb{K} : \mathbb{F}] = 4$ sledi, da je $\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{F}) \cong \mathbb{Z}_2 \oplus \mathbb{Z}_2$ po preprostem argumentu z redi. $\mathbb{Z}_2 \oplus \mathbb{Z}_2$ ima tri prave netrivialne podgrupe, ki jih generirajo elementi reda 2. Tri vmesna polja med \mathbb{K} in \mathbb{F} so tako $\mathbb{F}(\sqrt{a})$, $\mathbb{F}(\sqrt{b})$ ter $\mathbb{F}(\sqrt{ab})$. \square

Naloga 3.23

Določi vsa podpolja polja $\mathbb{Q}(e^{\frac{2i\pi}{7}})$.

Oris dokaza. Naj bo $\zeta = e^{\frac{2i\pi}{7}}$. Velja $[\mathbb{K} : \mathbb{Q}] = 6$, saj je $m_\zeta(X) = X^6 + \dots + 1$. Sledi, da je \mathbb{K}/\mathbb{Q} Galoisova. Po izreku, ki karakterizira abelove grupe, vemo, da je $\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{Q}) \in \{S_3, \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_3\}$. Ker je $[\mathbb{K} : \mathbb{Q}] = 6$ velja, da so avtomorfizmi ravno $\sigma_i : x \mapsto x^i$ za

$i \in \{1, \dots, 6\}$. Ker avtomorfizmi komutirajo (očitno) sledi, da je $\text{Gal}(\mathbb{K}/\mathbb{F}) = \mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_3$. Ustrezni podgrupi reda 2 ter reda 3 generirata $\rho : x \mapsto x^3$ ter $\psi : x \mapsto x^2$.

Kako določimo polje fiksni točk ρ ? Vemo, da je $\mathbb{K}^\rho = \langle \sum_{i=0}^5 a_i \zeta^i \mid \rho(x) = x \rangle$. Zapišemo izraz $\sum_{i=0}^5 a_i \zeta^i = \sum_{i=0}^5 \rho(\zeta^i) = \sum_{i=0}^5 \zeta^{2i}$ ter primerjamo koeficiente. Z nekaj računske spretnosti ugotovimo, da je element $\zeta^5 + \zeta^2$ generator enega izmed podpolj, namreč tistega s stopnjo razširitve 3, saj je njegov minimalni polinom $X^3 + x^2 - 2X - 1$, ki je očitno nerazcepen.

Enak posopek ponovimo na \mathbb{K}^ψ , ter ugotovimo, da je generator $\zeta + \zeta^2 + \zeta^4$. Ker ima ta minimalni polinom $X^2 + X + 2$ lahko s kvadratno formulo dobimo, da \mathbb{K}^ψ generira $\sqrt{-7}$. \square

3.3.2 Kaj se zgodi, če razširitev ni Galoisova?

Odgovor: Razširimo polje, dokler ne pridemo do Galoisove razširitve, nato pa uporabimo našo teorijo.

Naloga 3.24: Galoisovo zaprtje

Določi podpolja $\mathbb{K} = \mathbb{Q}(\sqrt[4]{2})$.

Oris dokaza. Opazujemo $\mathbb{K}(i)$, ki je razpadno polje nerazcepne polinoma $X^4 - 2$. Ker je $[\mathbb{K} : \mathbb{Q}] = 4$ in je $[\mathbb{K}(i) : \mathbb{K}] = 2$ velja, da je za $G = \text{Gal}(\mathbb{K}(i)/\mathbb{Q})$, $|G| = 8$. Za generični avtomorfizem σ velja, da je $\sigma(\sqrt[4]{2}) \in \{\pm\sqrt[4]{2}, \pm i\sqrt[4]{2}\}$, ter da je $\sigma(i) \in \{\pm i\}$. Sestavimo:

$$\sigma_{k,l} = \begin{cases} \sqrt[4]{2} \mapsto \sqrt[4]{2} \cdot i^k, & k \in \mathbb{Z}_4 \\ i \mapsto (-1)^l i, & l \in \mathbb{Z}_2 \end{cases}$$

Naj bo $\omega = \sqrt[4]{2}$. Opazimo, da je

$$\sigma_{0,1} \circ \sigma_{1,0} = -i\omega$$

ter

$$\sigma_{1,0} \circ \sigma_{0,1} = i\omega,$$

zato G ni komutativna.

Nekomutativni grupi reda 8 sta $D_8 = \langle r, z \mid r^4 = 1, zrz = r^{-1} \rangle$ ter $Q_8 = \{\pm 1, \pm i, \pm j, \pm k\}$. Za Q_8 vemo, da je vsaka podgrupa edinka, kar ni mogoče, saj razširitev \mathbb{K}/\mathbb{Q} ni Galoisova, zato je $G \cong D_8$.

Očitno velja, da sta $\langle \sigma_{0,1} \rangle$ ter \mathbb{K} v korespondenci, zato nas zanimajo podgrupe D_8 vsebujoč z . Te podgrupe določimo s standardnim postopkom. \square

Literatura

- [1] prof. dr. Matej Brešar. *Predavanja Algebre 3*. 2025.